

[Indenrigsministeren.]

ligt de større Byer, selv om der ogsaa kan blive Tale om det i mindre Byer, men vil det være rimeligt, at de, der bor i de større Byer, skal have en Boligudgift, der ligger langt under det, man har i andre Dele af Landet? Jeg tvivler om, at en saadan ensidig Behandling af dette Spørgsmaal, rent forskellig fra Behandlingen af andre Støtteforanstaltninger, skulde være rimelig.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det, at man finansierer baade til Bunds og til Tops, ikke krævede flere Penge. Selvfølgelig kan man gøre det saadan, at det ikke kræver flere Penge. Men med det samme Byggeri, for at faa de samme Huse opført, skal der mange flere Penge til, naar det offentlige skal finansiere det hele. Derfor har jeg ikke villet gaa ind paa den Tanke, som det ærede Medlem her har fremført, fordi den betyder, at for at faa det samme Antal Huse skal Staten skaffe en meget betydeligt større Kapital til Veje, og selv om Staten nu i visse Situationer kan skaffe Penge billigere til Veje end private, vil det, at Staten bliver den store Laangiver og Laanoptager, meget muligt svække Kreditten, saa at Fordelen ikke bliver ret stor.

Hermed skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Rasmus Hansen: Jeg skal ikke indlade mig i nogen lang Debat med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby om Begrebet Stats-socialisering. Udtrykket er benyttet Gang paa Gang i Udvalget om de Ønsker, de Konservative har, uden at man fra konservativ Side har protesteret mod Udtrykket, og jeg er derfor noget overrasket over at høre det ærede Medlems harmdirrende Protest, fordi jeg har anvendt Udtrykket her i Salen. Jeg har ikke haft til Hensigt at ville irritere det ærede Medlem dermed, og foretrækker han, at man karakteriserer de Konservatives Ønsker paa anden Maade, nu vel, saa skal jeg meget gerne imødekomme det ærede Medlem.

Jeg maa maaske lige tilføje, at de Ønsker, man har fra konservativ Side, og som vi er villige til at forhandle om, er ogsaa i Dagspressen omtalt som Statssocialisering. Jeg er ikke klar over, at Udtrykket Stats-socialisering er et uartigt Ord. Vi har i mange Aar under Forhandlingerne her i Salen talt om socialt Boligbyggeri, vi har talt om en Kommunesocialisering af Boligbyggeriet, vi har talt om en Andelssocialisering af Boligbyggeriet, og ingen har taget Forargelse deraf. I Fortsættelse af Anvendelsen af disse Udtryk har jeg benyttet Vendingen Statssocialisering; thi det, det drejer

sig om, er jo, at de Konservative ønsker, at Staten skal gribe stærkere ind, og at det ikke skal være Kommunerne eller visse Foreninger, som leder det sociale Byggeri.

Maa jeg saa i øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at fra socialdemokratisk Side har vi gennem en lang Aarrække givet Støtte til Opførelse af lav Bebyggelse og til Opførelse af høj Bebyggelse, og vi er nu som tidligere villige til at forhandle om den mest hensigtsmæssige Form for Byggeri; det er ikke for os noget Princip, om man skal have høj eller lav Bebyggelse, det er for os et Spørgsmaal om, hvad der er mest hensigtsmæssigt, saa det kan man til enhver Tid tale med os om.

Kristen Amby: Hvad en ledende Artikel i det ene eller det andet Dagblad har kaldt de af vore Forslag, som har været omtalt, kan jeg være ligeglad med; jeg har ikke for Skik at fare i Blækhuset og føje noget til, hver Gang der staaer noget i en eller anden Avis, som er forkert. Jeg indrømmer, at de Caracteristica, som det Blad, hvor det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen er Medarbejder, har knyttet til vore Forslag, var af en saadan Art, at jeg, selv om de var forkerte, ikke følte mig foranlediget til at tage til Orde, saa lidt som jeg tidligere, naar det ene eller det andet Blad har skrevet noget, som jeg syntes var skrupforkert, har taget til Genmæle, for saa kunde man faa nok at bestille.

Det ærede Medlem ved meget godt, hvad det var, han sagde, da han var heroppe før. Det, han fremkom med, var ikke nogen rent saglig Bemærkning. Nej, det, der er Spørgsmaal om, er, om man vil foretrække, at Staten griber noget mere ind i Stedet for at overlade det til Kommunerne eller private, men det, det gjaldt om for det ærede Medlem at faa sagt — lad os nu bare ikke være Børn —, det var paa en hoverende Maade: tænk, nu er de Konservative blevet mere socialistiske end vi andre! Og dertil svarer jeg, at det, der her er Tale om, har overhovedet ikke med noget mere eller mindre socialistisk at gøre, der er kun Spørgsmaal om, hvad der er en rationel Ordning, noget, som man kan tale rent sagligt om.

Naar det ærede Medlem siger, at for ham er lav eller høj Bebyggelse ikke noget Principspørgsmaal, vil jeg dertil svare, at jeg har saamænd heller ikke i rent praktiske Spørgsmaal mange Principper; jeg skal have redet, men jeg maa dog tilføje med Hensyn til det foreliggende, at det er nu et Princip for det konservative Parti, at offentlig